

[Søren P. Larsen.]

lingen den, at Staten gennem Tilskud vil faa sin Part at bære —, vil man forstaa, at det er ikke saa faa Penge, der er Tale om. Det rigtigste maa jo være, at man ogsaa faar den økonomiske Side frem ved Lovforslaget, og det er min Opfattelse, at det økonomiske, naturligvis indenfor en rimelig Ramme, maa være bestemmende.

Jeg har nævnt de vigtigste af de Punkter, som Lovforslaget omhandler. Det har jo været til Drøftelse i Rigsdagen adskillige Gange før, ganske vist før jeg blev Medlem af dette høje Ting. Jeg kan sige, at vi fra vor Side er villige til at forhandle med Regeringen om Lovforslagets Enkeltheder. Vi har fremsat vor Opfattelse af Spørgsmaalet om Læreruddannelsen ud fra vore Synspunkter om, hvad vi mener, at Folkeskolen trænger til. For mig staaer det saadan, at Læreruddannelsen er slet ikke et politisk Spørgsmaal, det er et rent praktisk Skolespørgsmaal, et pædagogisk Spørgsmaal. Vi fra vor Side vil forhandle alene ud fra, hvad vi mener skolemæssigt er nødvendigt og heldigt, og vil derudfra tage vor Stilling. Vi vil under den Udvalgsbehandling, der kommer, alene have Hensynet til Skolens Vel og Befolkningens Gavn for Øje.

Vesterager: Indenfor Lærerkredse har Kravet om Ændringer i Læreruddannelsen længe staaet paa Dagsordenen; man kan maaske sige, at Spørgsmaalet særlig har været drøftet indenfor Lærerstanden, men det har dog ogsaa i ikke ringe Grad været drøftet ude omkring i skoleinteresserede Kredse. Der er fremført Kritik over den nuværende Uddannelse, og man har hørt fremsat Ønsker fra forskellig Side. I den store Skolekommission blev Spørgsmaalet drøftet meget omhyggeligt, og der blev fremsat Forslag.

Nu er der igen gaaet en Aarrække, uden at der er sket noget paa dette Omraade. Undervisningsminister Fru Bang fremsatte Forslag i saa Henseende, men det blev ikke ophøjet til Lov. Den nuværende højtærede Undervisningsminister, kan man vel nok sige, føler det nu som en Pligt at tage Sagen op igen. Jeg ønsker straks at udtale, at der i det foreliggende Lovforslag er indført Ændringer, som har gjort Lovforslaget mere tiltalende for os, vi ser med mere Sympati paa det nu foreliggende Lovforslag end paa det, der i sin Tid blev fremsat af Fru Bang.

I Lovforslagets § 1 slaas det straks fast, at det er for Folkeskolen, Lærerne skal ud-

dannes. Det er af stor Betydning at holde dette fast, jeg tror, vi paa den Maade undgaar visse Drøftelser, som ikke vilde være til Gavn for Lovforslagets Gennemførelse. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Undervisningsminister samtidig havde fastholdt Navnet „Seminarium“, var gaaet ind paa dette Navn, som for Tiden er det officielle, og derved vilde man — det er ikke af nogen stor Betydning — sikkert være i Overensstemmelse med de Lærere, som er knyttet til disse Institutioner. Der er jo her til Rigsdagen kommet Henvendelse om at beholde Navnet „Seminarieleærere“, idet de paagældende ikke synes om Betegnelsen „Lærerskolelærere“, og det kan jeg godt forstaa, det er et underligt Etage navn, jeg synes heller ikke, det lyder godt. Hvis det ikke lader sig gøre at beholde Navnet „Seminarieleærere“, foreslaar de, at man gaar over til Navnet „Lektorer“, det finder jeg egentlig slet ikke er særlig rammende.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Undervisningsminister, der nu er gaaet bort fra Ordet „Grundskole“ og over til „Folkeskole“, at gøre et andet lille Spring og vende tilbage til Betegnelsen „Seminarium“, der har været brugt gennem en lang Aarrække.

Spørgsmaalet om Betalingen skal jeg ikke komme nærmere ind paa, den har økonomisk set saa ringe Betydning, at det ikke spiller nogen større Rolle. Fra visse Sider vil det maaske blive fremhævet, at det har Betydning, at man yder noget for den Undervisning, man faar; men naar man er nede paa en saa ringe Betaling som den, der nu ydes, har det ikke saa meget at sige, om man gaar over til fuldstændig gratis Undervisning paa Statsseminarierne.

Forholdet mellem Seminarierne og Øvelsesskolerne kan vi tale om i Udvalget. Jeg noterer selvfølgelig med Tilfredshed, at den højtærede Undervisningsminister er gaaet bort fra Kravet om et bestemt Antal Klasser i Øvelsesskolerne. Jeg satte mig i sin Tid i Skolekommissionen imod dette Krav, jeg synes ikke, det er nødvendigt at have en syv-Klasse-delt Skole. Ved enkelte Seminarier er det umuligt at opnaa dette, og jeg kan ikke anerkende, at man ikke skulde kunne lære at undervise lige saa godt i en Skole med 3, 4, 5 Klasser som i en Skole med 7 Klasser.

Kardinalpunktet i Lovforslaget, den 4-aarige Uddannelse, skal jeg senere vende tilbage til. Jeg er betænkelig ved, at man samtidig med, at man lægger et Aar til Uddannelsesstiden, skærper Optagelsesbetingelserne. I Virkeligheden gør man paa den Maade Uddannelsesstiden mindst to Aar